

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 19 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, declarat de avocatul Igor Ciuru în numele inculpatului

Globa Ion, xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>22.03.2019 – 19.07.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.08.2021 – 13.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.12.2021 – 26.01.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 19 iulie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Globa Ion a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 1 an 8 luni închisoare și în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 1 an 8 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 19 iulie 2021.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cebotari Nicolae, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpații Globa Ion și Cebotari Nicolae, în noaptea spre 09 aprilie 2019, împreună și de comun acord cu o altă persoană identificată, urmărind scopul de răpire a mijlocului de transport, fără scop de însușire, intenționat, au pătruns în gospodăria lui Neculaiciuc Vasile, amplasată în s. Xxxx, r-

nul Xxxx și din ograda gospodăriei au răpit mijlocul de transport ”Lada Samara 2115”, n/î XXXX, pe care l-au împins, nepornind motorul, deplasându-se cu acesta pe stradă și neputând porni motorul automobilului l-au abandonat, unde și ulterior a fost depistat de colaboratorii poliției.

Globa Ion și Cebotari Nicolae, în noaptea spre 09 aprilie 2019, împreună și de comun acord cu o altă persoană identificată, urmărind scopul de răpire a mijlocului de transport, fără scop de însușire, intenționat, au pătruns în gospodăria lui Neculaiciuc Anna, amplasată în s. Xxxx, r-nul Xxxx și din garaj au răpit mijlocul de transport „WV T4”, n/î XXXX, pe care l-au împins, nepornind mecanismul de pornire, deplasându-se cu acesta pe stradă și neputând porni motorul automobilului l-au abandonat, unde și ulterior a fost depistat de colaboratorii poliției.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în garaj.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, statuând că inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii, că art. 192¹ alin. (2) Cod penal prevede închisoare pe un termen de la 3 la 5 ani, iar în temeiul art. 70 alin. (3) Cod penal acesta beneficiază de o reducere cu jumătate a maximului pedepsei reieșind din faptul că la momentul comiterii infracțiunii nu a atins vârsta de 18 ani, deci pedeapsa urmează a fi aplicată în limitele de până la 2 ani 6 luni, anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Orhei din 05.07.2019 pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori; prin sentința Judecătorei Orhei din 31.10.2019 pe art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 84 Cod penal la 1 an 10 luni închisoare, cu executare în Centrele de detenție pentru minori și tineret; prin sentința Judecătorei Strășeni din 15.01.2020 pe art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 85 Cod penal la 4 ani 3 luni închisoare, cu executare în Centrele de detenție pentru minori și tineret; prin sentința Judecătorei Strășeni din 21.01.2020 pe art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84 Cod penal la 1 an 4 luni închisoare, cu executare în Centrele de detenție pentru minori și tineret, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, din probele administrate rezultă că în privința inculpatului, după comiterea infracțiunilor incriminate în prezenta cauză penală, dar până la pronunțarea sentinței au fost adoptate numeroase sentințe de condamnare pentru comiterea unui șir de infracțiuni. Astfel, teoretic pe caz urmau a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse pentru concurs de infracțiuni.

Însă, pentru aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal este necesară existența sentinței definitive de condamnare cât și informația despre pedeapsa executată de inculpat în baza sentințelor anterioare.

Or, în prezenta cauză penală în privința acestor circumstanțe nu au fost administrate probe. Din informația prezentată de Administrația Națională a Penitenciarelor, instanța a reținut că la moment în privința inculpatului se află pe rol la Curtea de Apel Chișinău cauza penală. Ce ține de termenul pedepsei cu închisoare executată deja până la moment în temeiul altor sentințe în instanță nu a fost prezentată nici o probă.

Astfel, în situația în care la etapa executării prezentei sentințe se va constata că în privința inculpatului există alte hotărâri neexecutate, aceste circumstanțe urmează a fi soluționate în ordinea art. 469 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

3. Avocatul Iuri Frecăuțanu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsa mai blândă, iar pedeapsa definitivă să-i fie stabilită prin absorbție.

Apelantul a invocat că săvârșirea infracțiunii de către un minor, indiferent de gravitatea ei și de faptul că el, anterior a fost condamnat sau a săvârșit mai multe infracțiuni, se consideră ca circumstanță ce atenuează răspunderea penală și trebuie luată în vedere la aplicarea pedepsei.

Ori, nu s-a constatat că aplicarea unei pedepse mai mici, nu ar putea realiza scopul pedepsei penale.

Totodată, dat fiind că în cauză sunt prezente circumstanțe atenuante - săvârșirea infracțiunii de către un minor, iar aceasta este considerată de către legiuitor ca o circumstanță excepțională și temei pentru a-i aplica o pedeapsă mai blândă (art. 79 Cod penal), pedeapsa poate fi coborâtă, prin reducere cu o treime din limita minimă.

La fel, faptul că Globa I. este învinuit de săvârșirea a două infracțiuni mai puțin grave, denotă necesitatea ca pedeapsa definitivă să-i fie stabilită prin absorbție.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, justificat a aplicat inculpatului, pedeapsa sub formă de închisoare, iar quantumul acesteia a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Respectiv, pedeapsa aplicată inculpatului este în coraport cu gravitatea faptelor comise – două infracțiuni mai puțin grave, care implică două răpiri a mijloacelor de transport, comise cu intenție de două persoane, acesta la locul de trai se caracterizează negativ, are antecedente penale - prin sentința Judecătorei Orhei din 05.07.2019 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare, prin sentința Judecătorei Strășeni din 21.01.2020 a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84 Cod penal la 1 an și 4 luni

închisoare, cu executare, prin sentința Judecătorei Strășeni din 15.01.2020 a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 85 Cod penal la 4 ani și 3 luni închisoare, cu executare, prin sentința Judecătorei Orhei din 31.10. 2019 a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c), 84 Cod penal la 1 an și 10 luni închisoare, cu executare în Centrele de detenție pentru minori și tineret, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, circumstanțe atenuante fiind comiterea infracțiunii de către un minor și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, circumstanțe agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Totodată, inculpatul, până la comiterea infracțiunilor respective, cât și după comiterea lor, a comis un șir de infracțiuni similare (răpirea mijlocului de transport), fapt ce denotă că acest mod de viață reprezintă o îndeletnicire a inculpatului, iar ultimul fiind și anterior condamnat la pedepse cu închisoarea n-a tras careva concluzii și având antecedente penale nestinse și-a continuat activitatea criminală. Inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blânde, că acesta anterior a fost condamnat de un număr impunător de mare, având la moment cauze penale pendinte și în alte instanțe, însă careva concluzii n-a tras, or, ispășind pedepse cu închisoarea cu executare reală și având antecedente penale nestinse, în scurt timp comite iarăși două infracțiuni mai puțin grave, comise cu intenție, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

Solicitarea avocatului cu privire la operarea cu prevederile art. 79 Cod penal în vederea aplicării unei pedepse la limita minimă este irelevantă cazului din următoarele considerente.

La caz, apărarea ca temei de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal invocă comiterea faptelor în timpul minoratului, inculpatul având 17 ani la momentul examinării cauzei, în instanță acesta deja atingând majoratul, dispozițiile art. 79 alin. (1) Cod penal nu sunt imperative, posibilitatea aplicării pedepsei sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau a unei mai blânde, urmează a fi apreciată la discreția instanței, rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal poate avea loc și prin aplicarea unei pedepse mai blânde, ceea ce nu persistă la caz.

Privitor la solicitarea apărării de a i se aplica lui Globa I. pedeapsa prin reducerea cu o treime a limitei minime (o treime din 3 ani ar constitui – 2 ani), este irelevantă cazului deoarece sancțiunea art. 192¹ alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de la 3 la 5 ani.

Totodată, în temeiul art. 70 alin. (3) Cod penal, inculpatul a beneficiat de o reducere cu jumătate a maximului pedepsei reieșind din faptul că la momentul comiterii infracțiunii nu a atins vârsta de 18 ani, pedeapsa urmând a fi aplicată în limitele de până la 2 ani 6 luni și reieșind din faptul, că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor incriminate, iar judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală,

inculpatul a beneficiat de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, astfel limita maximă și cea minimă devenind - 1 an 8 luni, care a și fost aplicată de instanța de fond.

Privitor la alegația apărării ce ține de necesitatea cumulării pedepselor prin absorbție, potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) CP, în cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, prevederile în cauză nefiind imperative, cumularea făcându-se total, parțial sau prin absorbție, modalitatea aleasă fiind una discreționară, rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal poate avea loc și prin aplicarea unei pedepse mai blânde, însă reieșind din personalitatea inculpatului, instanța de fond s-a axat totuși pe o cumulare parțială, mai puțin de o pătrime din pedeapsa stabilită, fapt considerat absolut corect și proporțional criteriilor analizate supra.

Astfel, cuantumul pedepsei cu închisoarea stabilit de instanța de fond, rezultă din gradul prejudiciabil al faptelor comise, personalitatea inculpatului care a comis un număr impunător de mare de fapte antisociale, ispășind pedepse cu închisoarea cu executare și netrăgând careva concluzii în acest sens, inclusiv, rezultând din căința sinceră a inculpatului, precum și din faptul, că acesta a comis faptele în timpul minoratului, fapt luat în considerație de prima instanță cu toate că apărarea a ignorat acest aspect, invocându-l în cererea de apel.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de Globa I. a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală, în cuantumul stabilit. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

5. Avocatul Igor Ciuru declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Recurentul invocă că în privința inculpatului se poate de aplicat o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, deoarece infracțiunea a fost comisă în perioada minoratului.

Instanța de apel nu a motivat dacă în speță, a apreciat sau nu acest fapt ca fiind o situație excepțională. Or, potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Astfel, instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 79 Cod penal și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale ultimului.

Prin urmare, în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, iar instanțele urmau să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă, prin reducerea cu 1/3 din limita minimă a pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt invocate eventuale erori de drept concrete și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **2, 4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa penală aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 70 alin. (3), 75, 84 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Inculpatul care a recunoscut

săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis infracțiunile fiind minor, a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis două infracțiuni mai puțin grave, care se pedepsesc în exclusivitate cu închisoare de la 3 la 5 ani, și este caracterizat negativ la locul de trai, o pedeapsă penală mai blândă decât cea stabilită de instanțele de fond și de apel, ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 1., 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 79 alin. (1) Cod penal, art. 101, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi

temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Ciuru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, în privința inculpatului Globa Ion, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 februarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun